

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner (przewodniczący)

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

SSN Marta Romańska

w sprawie z wniosku S. C., K. C., E. C., M. C., H. C. i A. C.
przy uczestnictwie M. S., B. W., E. Ś., S. P., H. P., K. S., M. P., D. R., K. P., E. W.,
A. O., J. W., K. O., M. O., H. S., P. O., S. O., J. P., K. P., T. P., P. P., M. K. i H. P.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 20 grudnia 2017 r.,
zażalenia uczestnika K. P.
na postanowienie Sądu Okręgowego w W.
z dnia 12 kwietnia 2013 r., sygn. akt IV Ca [...],

**uchyla zaskarżone postanowienie w punkcie 2 (drugim)
i 3 (trzecim).**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2013 r. Sąd Okręgowy w W. odrzucił wniosek uczestnika K. P. o sporządzenie i doręczenie uzasadniania postanowienia tego Sądu z dnia 5 czerwca 2012 r. (pkt 2) oraz odrzucił skargę kasacyjną

uczestnika K. P. (pkt 3), w sprawie z wniosku W. C. i S. C., z udziałem K. P. i innych, o stwierdzenie zasiedzenia.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik procesowy K. P. wniósł o jego uchylenie w zakresie punktu 2 i 3.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecnictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się dopuszczalność potwierdzenia udzielenia pełnomocnictwa bądź bezpośrednio poprzez udział mocodawcy w czynnościach pełnomocnika, bądź przez dodatkowe oświadczenie złożone w tym przedmiocie, nawet następcze na zarządzenie sądu (uchwała składu siedmiu sędziów z dnia 23 stycznia 2009 r., III CZP 118/08, OSNC 2009, nr 6, poz. 76, tak również postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 kwietnia 2016 r., IV CZ 17/16, niepubl., wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 marca 2016 r., I CSK 218/15, niepubl., wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 2016 r., V CSK 208/15, niepubl.). Taka sytuacja zachodzi w sprawie. Niezależnie od oceny skutków prawnych opatrzenia pełnomocnictwa, złożonego w następstwie wezwania do uzupełnienia braków skargi kasacyjnej, datą „12 lutego 2012 r.”, należy uznać, że to pełnomocnictwo procesowe stanowiło również potwierdzenie czynności procesowych dokonanych przez adwokata Ł. H.. Wyrażnie ujawniało wolę mocodawcy co do skuteczności czynności procesowych podejmowanych przez adwokata. Jest to szczególnie mocno widoczne jeśli uwzględnić okoliczność, że pełnomocnictwo zostało złożone w związku z wezwaniem do uzupełnienia braków skargi. Dodatkowo, czynności procesowe adwokata Ł. H. zostały potwierdzone przez mocodawcę jeszcze raz, w piśmie procesowym z dnia 28 listopada 2013 r. Tym samym, adwokat Ł. H. był umocowany do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 5 czerwca 2012 r. oraz złożenia skargi kasacyjnej. Odmienne ocena Sądu Okręgowego była błędna.

Z powyższych względów orzeczono jak w postanowieniu.

jw

l.n